

[Undervisningsministeren.]

offentlige skolevæsen, uanset at han ikke havde lærereksamen, var det, fordi man fandt det rigtigt, at det med det samme blev gjort klart for ham, at han ikke kunne regne med en stilling i folkeskolen straks efter afslutning af seminarieuddannelsen.

Det skal her tages i betragtning, at en lærer ansat i folkeskolen, som havde gjort sig skyldig i et strafbart forhold som i dette tilfælde, omgående ville være blevet afskediget fra sin stilling uden pension, idet han derved ville have overtrådt tjenestemandslovens forskrifter om at vise sig værdig til den agtelse og tillid, som hans stilling kræver, ligesom han ville være blevet optaget på fortegnelsen over personer, der må anses for uegnede til lærergerningen. Ministeriet fandt ikke anledning til at stille en lærerstuderende bedre end en allerede ansat lærer.

Den pågældende lærerstuderende har den 18. marts modtaget meddelelse om, at hans ansøgning om at blive slettet for tiden ikke kan imødekommes, hvori ligger, at han senere vil kunne anmode om at blive slettet.

Over for det naturlige og forståelige ønske, som ligger bag fru Bodil Kochs spørgsmål om resocialisering, må jeg fremhæve, at undervisningsministeriet ikke blot har et hensyn at tage til lærere, men også et hensyn at tage til skolens elever og til de forældre, som skal sende deres børn i skolen. Det er ofte en vanskelig og ubehagelig afvejning, men der må stilles krav til personer, som skal have ansvaret for undervisning af børn i en skole, hvor forældre ikke alene har ret, men også pligt til at sende dem.

Over for et par af de bemærkninger, fru Bodil Koch fremførte, vil jeg gerne gøre opmærksom på, at en gennemgang af denne straffesag giver et andet billede end det, som blev givet mig af vedkommende lærer, der talte med mig. Jeg må yderligere gøre opmærksom på, at jeg har sat mig ind i alle forhold vedrørende denne sag, og at afgørelsen er truffet af mig, ikke af jurister i ministeriet; ansvaret er altså mit.

Bodil Koch: Jeg tror ikke, der blev givet et andet billede af den unge mands forhold end det, der ligger klart nu. Den betydelige fortjeneste bestod i, at denne fyr og hans kammerat tilsammen tjente 5.000 kr. Han skulle jo selv sørge for en ny økonomi, men det er øjensynlig kun i himlen, man er glædere for én synder, der omvender sig, end for 10, der ikke har omvendelse behov. Jeg mener naturligvis ikke, at det er en fortjeneste at have solgt hash, men jeg mener, at en ung mand, der lader det hele bag sig, og som netop har et ønske om at komme ind i det offentlige skolevæsen med al dets problematik, af elever og forældre vil blive betragtet som en fyr, der forstår de barske vilkår for øjeblikket betydelig bedre end andre, der ikke er stødt på livets besynderlige problematik. Jeg synes, ministeren selv burde have taget afgørelsen. Ministerembedet er dog den møllesten, hvorigennem de administrative synspunkter og de folkelige indslag skal gvides, og ministeren bør derfor tage afgørelsen. I hvert fald er det jo en meget god idé ikke at give løfter, når man ikke mener, at man er tilstrækkelig inde i sagen.

Hvad er det for øvrigt for et svar — og det gælder næsten alle ministerielle svar — at give et ungt levende menneske at sige: Man skal i denne anledning meddele Dem, at ministeriet ikke for tiden ser sig i stand. . . Så kan han hænge i sine nervetråde. Selvfølgelig kan han blive ansat på en højskole eller en lilleskole, eller hvad ved jeg, som om det var bedre, men jeg synes, det er en uværdig behandling af mennesker, og de unge får minsandten indtryk af, at alt det, vi siger om resocialisering osv., er det rene gas.

Jeg vil spørge ministeren, om han ikke vil foranledige, at det fremover bliver pædagoger, der tager afgørelsen, og at en afgørelse om disse menneskelige ting ikke må finde sted, uden at man har bedt vedkommende om at komme ind til en personlig samtale, så man kan få et indtryk af ham. Det er mærkeligt, at jo mere man taler om menne-